

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 marca 2020 r. w sprawie R 1916/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w związku z art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Błędne zastosowanie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Błędne zastosowanie przepisów art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Błędne zastosowanie przepisów art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Błędne zastosowanie przepisów art. 59 ust. 3 w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2020 r. – Steinel/ EUIPO (GluePro)

(Sprawa T-256/20)

(2020/C 215/67)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Steinel GmbH (Herzebrock-Clarholz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Breuer i K. Freudenstein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy GluePro – zgłoszenie nr 18 029 161

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lutego 2020 r. w sprawie R 2516/2019-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2020 r. – Ryanair / Komisja**(Sprawa T-259/20)**

(2020/C 215/68)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F. Laprévotte, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56765 (!); oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.
- Strona skarżąca wniosła również o rozpoznanie jej skargi w trybie przyspieszonym, przewidzianym w art. 23a statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że decyzja Komisji Europejskiej narusza konkretne postanowienia TFUE oraz ogólne zasady prawa europejskiego dotyczące zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową i swobodnego przepływu usług, które stanowiły podstawę liberalizacji transportu lotniczego w UE od końca lat 80-tych ubiegłego wieku. Liberalizacja rynku transportu lotniczego w UE pozwoliła na rozwój prawdziwie paneuropejskich tanich linii lotniczych. Decyzja Komisji Europejskiej ignoruje rolę takich paneuropejskich linii lotniczych w strukturze rynkowej państw członkowskich UE, zezwalając Francji na zarezerwowanie pomocy tylko dla tych linii lotniczych UE, którym Francja wydała koncesje na prowadzenie działalności w UE. Artykuł 107 ust. 2 lit. b) TFUE przewiduje wyjątek od zakazu udzielania pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE, ale nie przewiduje wyjątku od innych norm i zasad TFUE.